

Szerkesztőség: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Előfizetési díj: egész évre
helyben 6 korona.

Előfizetési díj: egész évre
vidéken 7 korona.

Egyes szám ára 12 fillér

DÉLVIDÉK

Kiadó-hivatal: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Hirdetési díj petitsoronként
12 fillér. Nyiltérben egy
sor 20 fillér.

Hirdetések elfogadtnak
minden hirdetési irodában

Előbb: „DÉLVIDÉKI NEMZETÖR“

A „VERSECZI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET“ HIVATALOS KÖZLÖNYE

Labyrinth.

— A liszt és kenyérvkérdés. —

Versecz, július 18.

A idei termés zár alá vételéről kiadott 1750/1916. M. E. számú rendelet 10. §-a megengedi, hogy olyan kereskedők, akik gabona adásvételével eddig is foglalkoztak — bár a H. T.-nek nem bizományosai — a H. T. által a kereskedelmi miniszter utasításának megfelelően kiállított vásárlási igazolvány alapján annak a törvényhatóságnak területén, ahol üzleti telepük van, a termelőkötől búzát, rozsot, kölest, árpát és zabot vásárolhatnak, de csak oly termelőtől, akinek eladásra szánt termése a felsorolt terményekből együttvéve legfeljebb száz méterházát tesz ki. Amikor az 1750. sz. r. megjelent, a M. K. L. nyomban követelte, hogy a 10. §-t változtassák meg és mondják ki, hogy a szóban levő kategóriájú kereskedők az egyéb korlátok fentartása mellett annak az egész vármegyének területén vásárolhatnak, ahol üzleti telepük van.

Ez a módosítás azonban mindeddig nem történt meg, ami — tekintettel arra, hogy a gabonavásárlás máris megindult — mindenképen súlyos megrovást érdemlő mulasztás. A 10. §. jelenlegi szövegezése folytán ugyanis most az a helyzet, hogy a kecskeméti kereskedő N.-Körösön, Cegléden, vagy Nagykátán nem vásárolhat, a körösi, ceglédi vagy nagykátai kereskedő azonban Pestmegyének minden községében vásárolhat, Budapest és Keoskemét kivételével. A debreceni kereskedő Hajdunánáson, vagy

Böszörményben nem vásárolhat, de a nánási és böszörményi kereskedő a megyében mindenütt vásárolhat Debrecen kivételével. A 10. §-ban foglalt intézkedésnek be nem tartását a 16. §. hat hónapig terjedhető elzárással és kétezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel sújtja. A tizedik szakasz jelenlegi szövege mellett tehát annak a száz meg száz kereskedőnek, akik véletlenül törvényhatósági jogu város területén működnek és egyébként a 10. §-ban foglalt kedvezményre igényt tarthatnának, vagy bele kell abba törődniök, hogy csak a város határában található termelőktől vásárolhassanak — amiről ugyancsak felkophat az álluk — vagy, ha kedvük volna magukat hat hónapra becsukadni és 2000 korona büntetést fizetni, ki is mehetnek a város határából. Az utóbbit bizonyára annál inkább meg fogják gondolni, mert a 16. §. alkalmazásával a vásárlási jogosultságot is egészen elvesztik.

Azt a kérdést magunk kénytelenek felvetni: kinek az érdeke az ilyen lehetetlen állapotnak fentartása? Mert abban még sem hihetünk, hogy itt csupán hanyagságról lenne szó, hogy a kiadott kormányrendeletet egyes pontjait a H. T.-nél nem tartanak abból a szempontból evidenciában, vajjon helyesen szolgálhatják-e céljukat, nevezetesen, hogy gyakorlatilag egyáltalában alkalmazhatók-e? Ha pedig ezt evidenciában tartják, akkor csak azonnal észre kellett venni, hogy a 10. §. mostani szövegében tisztára abszurdum! S ha erre rájöttek, amint hogy rá kellett jönni: miért nem történt meg ennek nyomán illetékes

helyen a szükséges reklamáció, a megfelelő helyreigazítás végett? Vagy talán némelyeknek így tetszik jobban az a 10. §.? Ha csak amolyan tessék-lássék jogosultság, szociális sallang?

Ezzel nagyjából megismertettük az olvasóval mindazt, ami a kérdés lényegéhez tartozik.

Felkerestük dr. Rezsucha István kir. tanácsos, polgármestert, aki kézséggel nyilatkozott a helyzetről. Amidőn itt nyilvánosan köszönjük a polgármester előzékenységét nyilatkozatából kiemeljük a következőket:

„A liszt hiány egyik oka a közönség fegyelméletlensége. A közönség nem elégszik meg a megállapított lisztmennyiséggel, azt rövidebb idő alatt használja fel, mint amennyire az száma van. Tehát előáll az a helyzet, hogy a fokozódott liszt kiutalások nem eszközözhetőek. A miniszter egyszerűen nem utal ki többet, miot a hivatalosan megállapított mennyiséget. Tehát a közönségnek be kellene érni a megállapított adagokkal.

Különben is szombaton e hó 11-én sürgönyileg kiutalt a miniszterium 6 és fél vaggon búzát, annak megérkezéséig én, miután a Bánáti gözmalom r.-t.-val rögtön érintkezésbe léptem, az utóbbit előlegezett lisztet kiutalom. A pillanatnyi szükségén tehát segítve van.

Az új miniszteri rendelet, megengedi a magánosok vásárlását is. Azonban ez az adás vétel korlátozva van és mindenki adhat és vehet ugyan, azonban csak a H. T. által kiadott blanketták igénybevételével,

Az én szerb fogságom.

Írta: Stefics Ferenc.

Amikor 1914. december 10-én, délelőtt tíz órakor Bajnabátya környékén a szerbek elfogtak, az első dolguk az volt, hogy a nekik való tárgyakat, takarót, fehérneműt, huskonzervert, cigarettát és a pénzemet elvették. Elkísérték hátra néhány kilométernyi távolságra, az ott táborozó szerb csapatokhoz, majd onnan egy másik csapathoz vitték. Este volt a szerb katonák parazon dísznőhust sütötték. Egy hadnagy, akinek átadták, odavezetett a tűzhöz s megparancsolta, hogy a sültből nekem is adjanak. Adtak is, de ahogy kiviszem a zsebkésemet, egy mellettem ülő szerb katona szó nélkül elvette és zsebre vágta. Kértem, hogy adja vissza, mert krajcar pénzem sincs, másikat nem vehetek. Erre azt felelte, hogy hasztalan adja vissza, mert a kés ugysem marad sohaig nálam. Ha ő el nem veszi el veszi más. Miért ne lenne akkor inkább az övé. Ott aludtam velük a tűz mellett. Másnap reggel már 12-en voltunk. A többieket az éj folyamán hozták különböző irányokból. Onnan Úszice, Pozsega, Csacsak és Kraljevón át részint vasuton részint gyalog tovább vittek, úgy hogy december

17-én este kilenc órakor Nisbe értünk, de akkor már 125-en voltunk.

Egy tüzérszárnnyába hajtottak. Ott álltunk egy istálló bejárata előtt. Jött egy szerb káplár. Vegig néz rajtunk s ránk ordít, hogy a sapkarózsát vegyük le és tapossuk a sárba. Habozunk. Erre a szerb egy balatonvidéki fiút, aki a meg se értette, úgy pofon vágott, hogy szegény öt lépésnyire elvágódott. Ennek láttára persze sietve teljesítettük a parancsot, azon különbséggel, hogy a gombot, amelyen jó öreg királyunk nevének kezdőbetűi vannak, nem a sárba tiportuk, hanem ki a zsebébe, ki pedig a cipőjébe rejtette. Sok volt köztünk, akinek a lába csak rongyokba volt burkolva, mert az elfogatásnál a bakancsot is lehúzták róluk.

Végre is beeresztettek bennünket a nagy istállóba. Oda bent már feküdt mindenki, talpalatnyi hely nem volt üres. Akik elöl mentek, még valahogy leülhettek, de akik utolsóknak maradtak, egész éjjel talpon álltak. A kaszárnya hat ilyen istállójába nyolcezernél több fogoly volt összezúfolva. Kaptunk minden nap egy kiló súlyú kenyert és semmit mást. December 24-én délután nagy kocikón hoztak a vasutról két-zár darab leölt és kifejtett birkát. Ezt valami nemésszívű magyarországi grófnó küldte az akkor Nisben levő osztrák-magyar

hadifoglyok karácsonyi ajándékul. A nevet nem akarták megmondani a szerbek. Így mégis karácsony napján kaptunk főt ételt is. Karácsony éjjelén eppogy, mint a többi napokon akinek ülőhely nem jutott, álva, legfeljebb a falnak támaszkodva szundikált. Az ajándék birkahus már az első nap elfogyott s az ünnep második és harmadik napján ismét csak száraz kenyéren szüldtünk.

Igy ment ez december 29-ig. Akkor kétezer embert kiolvastak közülünk a továbbszállításra. Megörültem, hogy én is köztük vagyok mert bárhová vigyenek is, ennél rosszabb már sehol nem lehet. Kivitték bennünket a vasutra s egy különvonattal mentünk este 6 órától reggel 7-ig. Ekkor érkezttünk Úszkubbe. Ezen a régi török városon végig kísérték bennünket az ott lakó szerbek öröme. Egy teregen kisebb csapatokra osztva, Úszkub környékének különböző helyein helyeztek el bennünket. Kaptunk megint egy kenyert s egy darab szalonat, azon utasítással, hogy ez két, esetleg három napra is szól. Így kerültem én 400 főből álló csoporttal vagy husz kilométernyi távolságra a várostól, egy szerb buszjáró helyre. Itt szobákba szállítottak bennünket, de a szennvedés nem ért véget. Sehol egy kalyha, se üveg az ablakon. Az elemet Úszkubból hozták, de nagyon rendetlenül.

amelyek megszerzési módjairól és mikénti felhasználásáról a közönség kellő időben értesülni fog.

Végül a polgármester annak a reményének adott kifejezést, hogy a H. T. decentralizációja legközelebb be fog következni és vele a viszonyok általános javulása.

A buza áráról a következőket mondja. Előttünk ismeretlen s talán a semleges külföldet érintő okokból, vagy talán a cséplési próba eredményének bevétele miatt, a kormány mindeközéig a maximális árakat meg nem állapította, csupán arról intézkedett, hogy az új termés eladható a H. T. bizományosainak és pedig 2 kor. a megállapított maximális áron felül. Hogy miért nincs az ár maximálva, e felől csak a sőtétben tapogatózhatunk.

Tehát ez a helyzet mai stádiumában.

Elvárjuk a városi közgyűléstől, hogy eme létkérdéssel foglalkozva, a helyzet javítását célzó intézkedéseket összes rendelkezésére álló eszközeivel — megtegye. Ez egy a törvényhatóság minden tagjának, mint a főispánnak, polgármesternek elemi kötelessége s a midőn készséggel elismerjük a mult becsületes igyekezeit, előlegezzük bizalmunkat a jövőre.

Az új lisztárak.

Versecz, július 26.

A hivatalos lap két fontos kormányrendeletet közöl, melyek közül az egyik a közfogyasztásra szánt buza- és rozsliszt előállításának és forgalombahozatalának új szabályozásáról, a másik pedig a buza- és rozsliszt, valamint a buza-, rozs- és árpa-korpa legmagasabb áráiról szól.

Az első rendelet szigorúan intézkedik arról, hogy a malomvállalatok csakis a meghatározott fajták szállítására vállalhatnak kötelezettséget. A két százaléknál nem több idegen keveréket tartalmazó búzát annak nyolcvan százalékaig szabad kiörölni

öt heti ottlétünk után vissza rendelték Úszkúbbe bennünket, ahonnan a hét kilométer távolságra eső Bradovac nevezetű faluba szállítottak. Itt egy torok hárcába szállítottak el. Az elemezés pontos volt. Kaptunk minden nap dében és este levest is, de legtöbbször csak a szaga után tudtuk megállapítani, hogy krumplice, vagy bableves. Húst is kaptak néha, de olyankor tudomásunkra hozták, hogy ma húst is főztek, de miután az egy kissé romlott, ők pedig nagy gondot fordítanak a egészségünk épségben tartására is, kénytelenek a húst visszaküldeni. Ilyen és ehhez hasonló ravaszaggal vették el tőlünk a húst, amelyet aztán ők jóízűen megejték.

A rendtelenség és tisztatlanság közepett kiütött a tifusz. Marcius 8-án én is megbetegedtem. Bevitték a kórházba. Mivelhogy egész pénzemet elvették, még Nisből irtam haza, hogy kuldjenek. Kaptam is választ, hogy a pénzt január 12-én elküldték. Minden lehetőséget megvettem, hogy a küldött összeget megkapjam, de hiába, pedig egy fillér pénz nélkül voltam és oly betegem, hogy az ágyól sem tudtam leszállani. Nagy szerencsémre jött az amerikai kiküldött a foglyokat látogatni. Elpanaszoltam neki, hogy már hat hónapja annak, hogy hazulról pénzt küldtek, de nem tudtam megkapni. Alapos tájékozódás után azt mondja nekem a kiküldött, hogy rövid pár nap múlva

s ebből a következő három minőségű és a Haditermény Részvénytársaság meghatározott szabványos minőségben szabad előállítani:

finom, a régi nulás lisztnek megfelelő tészta lisztet a megörlés alá vett buzamennyiség 15 százalékaig, főzölisztet, mely nem durvább, a régi 2. számú liszténél, a buzamennyiség 20 százalékaig és egyfajta kenyérlisztet.

A rozst 82 százalékaig szabad kiörölni és egységes lisztet kell belőle készíteni.

A lisztárak Temesvárott és Temesmegyében száz kilogrammonként a következők: tészta liszt 95 kor., főzöliszt 59 kor., kenyérliszt búzából 40 kor. 75 fillér, rozsliszt 45 kor. 85 fillér. Ugyanezek az árak vannak érvényben Pancsova, Versecz és Arad városokban, valamint Arad, Csauád és Torontálmegyékben.

Krassószörénymegyei lisztárak: tészta liszt 95 kor. 50 fillér, főzöliszt 59 korona 50 fillér, kenyérliszt búzából 41 kor. 47 fillér, rozsliszt 45 kor. 85 fillér.

A dolgozó nő.

Házassági problémák a háború után.

A háború előtt házassági problémák kedves témái voltak a költőknek, a drámai műfaj pedig egyenesen előszeretettel vette innen tárgyát. Az élet maga kínálta ezeket a témákat, hiszen mindennap volt valami házassági szenzáció, az asszonyok formálták a házasságok és lassan-lassan az asszonyi kéz hatalma mutatkozott az egész intézményen. Hiszen kellett, hogy surlódások legyenek a férj és feleség között, mert míg az egyik szigorúan ragaszkodott az intézmények és a jog erkölcsi szabályaihoz, addig a nő mindinkább szabadulni akart attól.

A háború itt is érezteti befolyását. A háborúból visszatérő férj egész más lelkeletű asszonyra fog találni otthonában. A háború megárazta, megingatta az asszonyt, a rossz asszonyt

meg fogom kapni. És tényleg vagy tíz nappal később megjött a pénz. A másik pénzküldemény már gyorsabban jött, de azt meg husz százaléka levonással fizettek ki.

Augusztus 14-én küldtek ki a kórházból, de még oly gyöngy voltam, hogy kocsin vittek ki Bardovára, de azok közül, akiket én márciusban ott hagytam, már senkit sem találtam ott. Ismét voltunk vagy százasan, de valamennyi kórházból kikerült, csupa félkeze, félábu, munkára nem alkalmas emberek. Én is csak botl tudtam járni. Így voltunk egész októberig, míg végre kezdtük érezni, hogy rövidesen nagy esemény előtt állunk.

Október 18-án este jött a parancs Úszkúbból, hogy reggel hét órakor mindenki, aki csak járni tud, indulásra készen legyen. Nagyon feltűnt, hogy engem is elhajtanak. Másnap reggel a kitűzött időben bajtársaim sorakoztak az udvaron. Én a hárem egy zugában húzódtam meg, de már akkor annyian voltak ott, akik szintén azon a szándékon voltak, mint én, hogy alig fértem meg. Feltűnt, ha keresésünkre indulnak, meg fognak találni. Rövid várakozás múlva megjelenik egy szerb őrnagy, lóháton, szintén hosszabb utazásra felszerelve. Nagy fennhangon, hogy mi is, akik elrejtve voltunk, megértettük, kijelentette, hogy hatnapos utra indulnak. Akik nem tudnak menni, itt maradnak. Számukra még ma a városból kenyert is

ép úgy, mint a jót. Soha nem is mert, soha nem hallott ildozatot, önmegtartóztatást, kötelességtudást rótt a háború mindegyikre. Az az asszony, aki eddig a házassági közösségben tanácsadó, segítő társa volt a férjnek: ma egyedül áll az élet küzdő pályáján. Ma nem csak önmagáért kell dolgoznia, hanem dolgozni kell ura helyett gyermekeiért, műhelyben, irodában, vagy gyárakban. Ma a leányokat és asszonyokat olyan helyeken látjuk működni, ahol ez előtt nem dolgozott volna, olyan terek ezek, amelyek egy embert minden gondolatával és érzésével együtt követelnek meg. Természetes, hogy ez az állapot befolyással van a női nem további történetére.

A háború kikergette a nőt otthonából. Akár akarja, akár nem, nyilvános intézményekbe villanyos, lovasut, bérkocsi és más egyebűt kell szerepelnie. Elhagyja háztartását, gyermekeit idegen gondozásra bizza. Hogy lesz ez, ha visszatér a férj? Visszatérni a család csendes magányába, eltölteni tetlen munkátlanágban egy egész életet, vajjon beletörődik-e majd az asszony?

A férj tekintélye éppen e miatt fog megingogni, mert a nő olyan, aki képes önmagát fentartani, annak pedig nem fog parancsolni senki. Kétségtelen, hogy a sok millió dolgozó nő között lesz egy pár ezer, aki ezzel az érzéssel fogja férjét fogadni, de bizonyos az is, hogy a nagy atlag szívesebben látja viszont a régi boldog csendes időköt

Nincs az az asszonyszáj, amely naponta többször sóhajtván ne kíváná vissza férjét. Ez mutatja, hogy az asszony nema túréssal viseli a háború igáját és csak a pillanatnyi behatások alatt erzi magát függetlennek és önállóknak. A legnagyobb része akkor lesz boldog, ha a vilányos kocsi peronjáról, a bérkocsi bakjáról visszatérve tüzet rakhát a maga otthonába szeretettel magához szoríthatja gyermekeit és asszony lehet majd újra. A vagyakozás a férj után erösebb, mint valaha és ez fogja a nők érzszeit megszilárdítani és az asszonyi lelkekben a házasság ideáljának diadalát elokészíteni.

Látjuk, a háborús év munkája nem vonult el nyomtalanul az asszonyi lelken. Egy asszonyt hagyott el a férj, egy barátja fog találni ha visszatér, aki megismerte az életnek nyomorúságait és szenvedéseit, akinek a munkatudását és akaraterejét oregbitette. Olyan asszonyt fog találni, aki a világot és annak eseményeit nem

hoznak, de azután csak az lsten gondjára lesznek bizva. Nem baj, gondoltuk. Hiszen eddig is csak a jó lsten kegyelméből élünk.

Lehetett már kilenc óra, mire elmentek. Elment az őrség is, meg a szakácsok és a kantinos. Egy telora múlva sorakozunk az udvaron, hogy megtudjuk, hanyan maradtunk ott. Szakkiennennatan voltunk. Orulni kezdtünk hogy sehol egy szerb sem látható. Akinek volt pénze, bement a faluba vásárolni valamit, ami előbb sohasem volt megengedve. Az országuton szerb menekülőkkel találkoztunk. No most nem voltak buszkék és nem csufoitak bennünket. Mi lelkesülve vártuk az első ágyulövést Bulgária felől. Déltaiban meghozták egy kocsin az ornagy által megavizált kenyeret. Ez volt az utolsó, amit a szerbektől kaptunk. Másnap reggel vígan meséli egy félkezi murakozó horvát nő, hogy ő most volt fent egy közeli dombon ahol jól lehet hallani az ágyuzást. Ennek hallatára mindenki felszaladt a dombra. Még a mankon járok is fejőttek. Halogatjuk az ágyuharcot, de még messze volt. Harmadnap már közelebből halljuk. Negyedik nap már haljuk a fegyverropogást is. Déltaiban iszonyu harc kezdődött Úszkúbtól északra alig pár száz lépésre, a mely este négy órakor a szerbek teljes visszavéréssel végződött. Ez volt az Úszkub bevételért folyó harc. Még azipnap este bevonultak a bolgárok a városba. Másnap, ok-

csak az érzés szempontjából, hanem ésszel is bírni fogja és aki megtanulta megbecsülni a munka izzadságát s a fekete kenyérnek keserű jóságát. Szomorú tsunulások, szomorú nyomorúság ez, de mindenesetre mégis valami.

NAPIHIREK

Hősök emléke Belgrádban. Belgrádból jelentik: A fő kormányzóság a Belgrád körüli harcokban elesett hősök emlékét emlékoszloppal akarja megörökíteni. Az oszlop elkészítésére pályázatot hirdettek, melyen elsősorban az egykori szerb főváros mai helységeibe szolgáló művész-tisztek és katonák vehetnek részt. Ezeket a fő kormányzóság már fel is szólította, hogy nyújtsák be terveiket. A szükséges anyagi és erkölcsi támogatást meg fogják kapni.

Figyelmeztetés. A verseczi m. kir. honvédelmi parancsnokság megkeresésére figyelmeztetjük városunk lakosságát, hogy az erődítési övben tartózkodni szigorúan tiltva van.

A gőzgépezők és kazánfűtők vizsgálata a Temesvárott szervezett bizottság által 1916. évi július hó 30-án reggel 8 órakor a m. kir. államvasutak műhelyépületének helyiségében fog megtartatni. A vonatkozó szabályszerűen felszerelt kérvények a m. kir. iparfelügyelőséghez Temesvár (Józsefváros), Küttl-tér 2. sz. címre velegésőbb a megelőző napon nyújtandók be.

Adakozzunk a Vöröskereszt javára!

A verseczi határrendőrség hivatalos órái f. évi június hó 15-től kezdve véglegesen hétköznapokon délelőtt 8 órától délután 2 óráig és vasár- és ünnepnapokon pedig délelőtt 8—12 óráig tartanak meg melyre a közönség figyelmét a határrendőrség ezúton is felhívja.

A városi közegészségi hivatalban (Laktanya-utca 5. sz.) a szegényrendelés augusztus hónapban hétköznapokon délután 2—3-ig lesz.

Hadi biztosítás. Hadi biztosítások felvételnek: Városház, 1. emelet 27. sz. ajtó Mihutz Agost megbízottnál.

tober 23-án kijött hozzánk Bardovára négy bolgár lovas azon üzenettel, hogy mindenki menjen be a városba aki bír. Akik nem bírtak bemenni, azok számára a bolgár hadvezetőség meg aznap kenyert, szalonnát, dohányt és pálinkát küldött ki. Következő nap két teherautóval őket is behozták. Egy kaszárnyát szlovénok engedtek át, ahol rendes lakás és élelmezés volt.

November végén kezdtek kisebb nagyobb csoportokban azon kolégánk érkezni, akiket a szerbek magukkal vittek Albániába, de utközben megszöktek és menekülés közben rengeteg szenvedést álltak ki.

December 10-ig már annyian jöttek meg Albániából, hogy számuk kilencszázra ment fel.

December 23-án ötszáz főből álló csoport indult onnan hazafele Magyarországra, de miután meg néhány vasúti híd a Morava folyón nem volt kész, vagy negyvenöt kilométernyi utat gyalog kellett megtenni, míg végül december 28-án Szendrőbe értünk. Meg aznap ajlottunk a Dunán. Amint a hajó a Kevevára határan levő allomáshoz közeledett, elénekeltük a Himnuszot. Ott partra szállva, mindenki sirva fakadt és terdier borulva csokolta az édes hazát földet.

Cukorkérdés. A közönség köréből egyre hangzanak a panaszok, melyek arról szólnak, hogy egyes kereskedésekbe nem szolgáltatnak ki cukrot, amiből arra lehetne következtetni, mintha Temesváron cukorhiány volna. Ez azonban nem felel meg a valóságnak, mert a kormány által elrendelt és Temesvárott most folyó és július 21-én záradékos bejelentések bizonyítják hogy cukorban szükség nem mutatkozik. A bejelentések adatai szerint cukor ha nem is bőségesen de elegendő van a városban és még számos kiskereskedőnél is van egy-két ezer kilogramm cukor. A látszólagos cukorhiányt azonban a kereskedők maguk idézik föl. A cukor árának makszimálása következtében ugyanis ezen az árun arányilag nagyon kevés a nyereségük és a bajon úgy igyekeznek korrigálni, hogy pusztán csak is cukrot nem szolgáltatnak ki a vevőknek, hanem csak annak adnak el lefeljebb fél kilogramnyi cukrot, aki egyebet is vásárol. Ilyen visszásság miatt már több feljelentés érkezett a rendőrfőkapitánysághoz, ahol azok most vannak elbírálás alatt. A közönség hátrányára van az is, hogy a városban tartózkodó ugynevezett bozások, akik betegséget terjesztő édes kótyvalékaikkal az utcát járják, sok cukrot vonnak el a közfogyasztásból. A rendőrség emberei ezeknél a bozásoknál egyenként egy-két mázsa cukrot találtak. Hogy ezek cukorhoz jussanak, még arra is készek, hogy azt a maximális áron felül megfizetik. Ezen az alapon eljárás van folyamatban több olyan bozás ellen, akik cukor métermázsájáért 140 koronát is fizettek. A cukor körül felmerült bajok megszüntése tárgyában különben a kereskedelmi és iparkamra és a rendőrség bevonásával a város élmezési bizottsága ülést tart. Verseczen szintén különös viszonyok.

A megtakarított óra értékéből juttassanak valamit a rokkant hősöknek.

Hogyan lehet utazni a haditerületen? A főkapitányság a közönség részére tájékoztatót adott ki, amelyben felsorolja, hogy a belügyminiszter újabb rendelete értelmében az utazás-személyazonossági igazolvány most már csak a következő helyekre szükséges: Magyarországon Alsófehér, Beszterce-Naszód, Brassó, Csik, Fogaras, Haromszék, Hunyad, Kisküküllő, Maros-Torda, Krassó-Szörény, Nagykküllő, Szeben, Temes, Torontál, Udvarhelyvármegyékbe és Fiume városába, Horvát-Szlavonország egész területére, Bosznia Hercegovina egész területére, Csak fényképes igazolvány érvényes Fiuméba, Lika-Krbava és Modrus- Fiume varmegyékbe Tuzla, Szerajevó és Mosztár kerületeibe. A többi vármegyébe, továbbá Alsó- és Felső-Ausztriába, Csehországba és Morvaországba utazási igazolvány nem szükséges.

A nyári időszámítást meghosszabbítják? A nyár közepén vagyunk ugyan még csak, de máris felmerült az a kérdés, hogy mi történik a nyári időszámítással, ha megjön az ősz. Berlinben a miniszterek felszólították a hivatalfőnököket, hogy a nyári időszámítás körül szerzett tapasztalataikról tegyenek sürgős jelentést, mert minden valószínűség szerint a nyári időszámítást a háború egész tartamára meghosszabbítják. Magyarországon ezideig még nem történt intézkedés, lehetséges azonban, hogy nálunk is a németekéhez hasonlóan fognak intézkedni.

Ertesítés katonák elhunytáról. Budapestről jelentik: A hadvezetőség elrendelte, hogy ezután minden katonai személy elhunytáról a katonai lelkészek levelezőlapon tudatni tartoznak elhunyt hozzátartozóit. A levelezőlap fel fogja tüntetni az elhunyt nevét, korát, családi állapotát, valamint halálának körülményeit.

8 darab gazdátlan liba lett befogva. A tulajdonos jelentkeztek a rendőrfőkapitányságnál.

Ha meg lesz a béke. Még aztán is sokáig fognak beszélni a háborúról és ezért lesz nagy értéke annak a pompás ajándéknak, mellyel Tolnai Világlapja kedveskedik olvasóinak. Ez az elterjedt képes hetilap, ugyanis „Tolnai Hadijátéka” címen művésziesen megtervezett hadieseményeket mutat be színes kivitelű, gyönyörű, felállítható alakokkal. A 30 és feles mozsarak, a tenger alatt járó hajók, a Vöröskeresztesek, a várak és égő falvak, a sorkatonák, tüzekek és vörösörögök szárai sorakoznak fel ezekben a Hadijátékokban, melyeket Tolnai Világlapja, mint ingyenes mellékletet, ad olvasói szívekreinek. Az ehéten megjelenő 29-es számban is van egy ilyen védjegyzett hadijáték, melynek alakjait mindenki, akár gyermek, akár felnőtt, könnyen felállíthatja, úgy, hogy évekre szóló kedves és nagyértékű emlék birtokába jut. Felhívjuk olvasóink figyelmét erre a páratlan ajándékra, melynek második sorozatát hozza a Tolnai Világlapja 26-os és a következő számokban is hónapokon át, minden héten mellékelni fog egy ingyenes sorozatot.

A temesvári jós kalandja. Budapestről jelentik: Gottlieb Armin temesvári születésű Ben Aroly bey, a kit itten is ismernek, akiről addig azt hirdették, hogy a Nemzeti Parkban van és tenyérvonalfejtő és grafológus, míg végre a rendőrség rátette tenyerét a kitűnő grafológusra, szombaton került a bíróság elé. A csavargó-bíróság soronkívül intézte el a kitűnő próféta ügyét. Az ügyész közveszélyes munkakerülés miatt indítványozta Gottlieb elítélését. Dr. Czukor büntetőbíró csupán közbiztonság elleni kihágásban mondotta ki bűnösnek és elítélte Ben Gottlieb beyt nyolc napi fogházra és husz korona pénzbüntetésre. Ezenkívül a vádlott adós még egy hónapi fogházbüntetéssel is, amit a sepsiszentgyörgyi törvényszék szabott ki rá. Természetesen most ezt a büntetést is végrehajtják rajta. Bey Aroly — benn.

Mindenki vegye meg a Nemzet Háza időreform emléklapját.

Az Est. A magyar újságok között Az Est az egyetlen, amelynek kiváló munkatársai mindig és mindenütt ott vannak, ahol helyes és pontos értesüléseket szerezhetnek be lapjuk, a magyar közönség és a külföld részére. Az Est éppen így kiterjesztette tudósító-szervezetét minden magyar vidékre, sőt még a kisebb helységeket is bevonta hálózatába. A tökéletes szervezettség ereje letörhetetlenül rajta van Az Est minden egyes példányán, aminek legbiztosabb mértéke az olvasó közönségnek. Az Est tel szemben megnyilvánuló, s állandóan fokozódó bizalma és szeretete. Ezért lett a legelterjedtebb magyar lap Az Est, a világsajtó egyik leghatalmasabb organuma, amely a külföld előtt is fogalommal töltött s amelyről az egész művelt világ tudják, hogy hírszolgálat a legmegbízhatóbb és elterjedtsége is Európa legelső lapja köze emeli.

Könyvet a harctérrel. Az Országos Hadsegélyező Bizottság és a Magyar Szent Korona Országainak Vöröskereszt-Egylete könyveket, füzeteket, képes újságokat kér a harctéren levő katonák részére. A küldemények a Vöröskereszt Szeretettadomány-osztályhoz (Budapest, V., Lipót-körút 1.) címzendők. A kir. posta bérmentesen szállítja a csomagot, ha ráírjuk: „Szeretettadomány a harctéren levő katonák számára.”

A városban előfordult hólyagoshimlő megbetegedésre való tekintettel, a kerületi munkásbiztosító pénztár összes tagjai és azok igényjogosult családtagjai részére a pénztári orvosok, dr. Miletics Szlavko főorvos és dr. Donáth József orvos a rendelő óráik alatt díjmentesen himlő elleni oltásokat végeznek. Felhívjuk a pénztár tagjait és azok családtagjait, hogy minél nagyobb számban oltassák be magukat.

A vasuton utazók igazolása. Ujabban magasab helyről ismét elrendeltetett, hogy a vonatvizsgálattal megbizott rendőrségi közegek a kémkedés megakadályozása céljából úgy a katonai (rangkülönbőség nélkül) mint a polgári személyeket szigoruan igazoltassák le. Így tehát a vasuton utazni szándékozó közönség a saját érdekében a szükséges hatósági igazoló okmányokat vigye magával, mert kellő igazolás hiányában a vonaton való utazásban a vizsgáló rendőrközegek által megakadályoztatik s ha ebből keletkezett esetleges károkért az illető utas senkit felelőségre nem vonhat.

HIRDETÉSEK

ad. 10494. szám.—tan 1916.

Hirdetmény.

A magy. kir. miniszteriumnak 2117—1916 M. E. számú rendeletek alapján közhírré teszem, hogy mindazok, akik folyó évi augusztus hó 15-től jövő évi augusztus hó 15-ig terjedő idő alatt hatósági lisztellátásban kívánnak részesülni, a liszt kiutaló helyiségben minnél előbb, de legkésőbb folyó évi augusztus hó 10-ig feltétlenül jelentkezzenek.

Versecz, 1916. évi július hó 19-én.

Dr. Rezucha, kir. tan., polgármester.

706—1916. szám.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré teszem, hogy a m. kir. honvédelmi miniszterium 11.059. eln. 20.b.1916 számú rendeletével a hadi célokra igénybevettnek bejelentett háztartási fémek beszolgáltatását elrendelte.

Be kell szolgáltatni az összes vörösréz, sárgaréz, nikkell, ón, tombak és bronz házi edényeket és felszerelési tárgyakat, Ilyenek főzőedények, főző, befőző és fagyaltkészítő üstök, fazekak, lábások, serpenyők, kannák, sütőformák, hűtők, tálak, tálcák gyertyatartók, levesestálak, sziták, mártás eszék, főzelékestálak, mozsarak, mozsártörők, habüstök, vasalók, mosó, gyümölcsbefőző és lekvár üstök, parázstartók, kályhaelőtétek, félkilogrammos és ennél nehezebb súlyok, vízmelegítők, vitzartók, fürdőkádak stb.

A fenti tárgyakat mindenki tartozik a város fémátvételi bizottságának következő sorrendben beszolgáltatni és pedig:

1916. évi augusztus hó 1-én	a	1-200 házzámig
" " " " 2-án	"	201-500 "
" " " " 3-án	"	501-1000 "
" " " " 4-én	"	1001-2000 "
" " " " 5-én	"	2001-3000 "
" " " " 7-én	"	3001-végig "
" " " " 8-án	"	vendéglősök, cukraszok és fémeladással foglalkozó kereskedők és pedig minden nap délután 2 órától kezdve a városi fogyasztási adóhivatal helyiségében.

Aki az igénybe vett cikkeket be nem szolgáltatja, eltitkolja, kihágást követ el és az 1914. évi 50. t.-c. 17. § a értelmében két hónapig terjedhető elzárással és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Verseczen, 1916. évi július hó 24-én.

Weiterschan, bizottsági elnök

A legjobb töltőtollszárazak kaphatók a Kirchner-féle papirkereskedésben.

Versecz thjf. város rendőrkapitánysága.

7121 sz. — kig. 1916.

Vásár-hirdetmény.

A verseczi „Pantaleon“ nagy vásár a m. kir. miniszterium 1933—916 el. sz. rendeletének 2. § értelmében nem a rendes keretek között, hanem az állatvásár 1916. augusztus hó 5-én és a kirako vásár augusztus hó 6-án fog megtartatni.

Marhát csak nappal és pedig reggeli 6 órától este 5 óráig szabad felhajtani.

Kereskedők és iparosok kötelesek igazolványukat magukkal hozni és kívánatra felmutatni és különösen figyelmeztetem a közönséget, hogy a kocsiok elé befogott lovak és szarvasmarhák is szabályszerű marhalevekkel látandók el, mert marhalevel nélkül a vásártérre kocsiok elé fogott állatok bebocsátatni nem fognak.

Versecz, 1916. évi július hó 4-én.

Dr. Buócz Béla, rendőrkapitány.

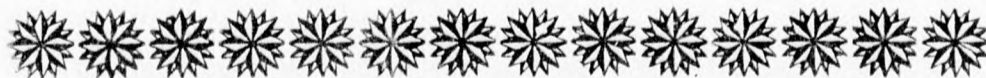
Kellő iskolai képzettséggel

TANONC

nyomdában.

felvették a Kirchner-féle könyv-

Özv. Kirchner-féle műintézet

(Cégtulajdonos: **Kirchner Ernő**)

ajánlja magát minden e szakmába vágó munkák

elkészítésére.